

Suom. last kirj. 2.

Lapsukaisille kuvia,
Joista paljon on huivia.

V.

Kas nyt kaunis hepo,

nopsa,

Edessäs' on kaurakopsa;

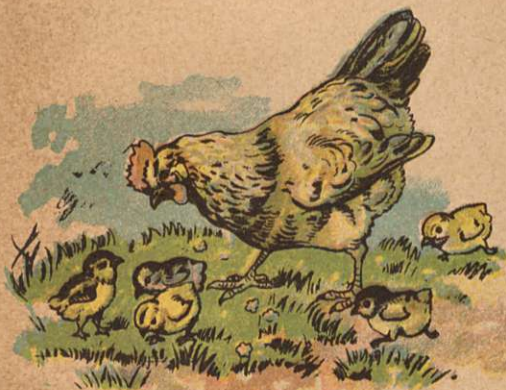
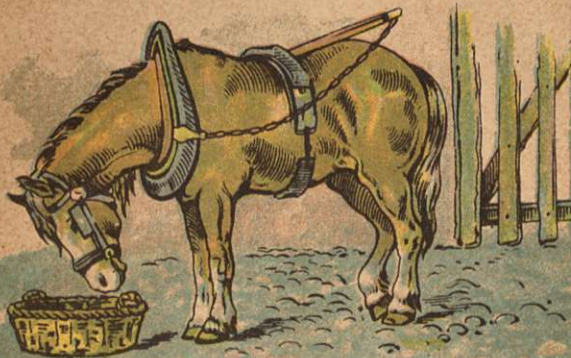
Syö nyt kylliksesi tuosta,

Että jaksat taasen juosta!

Mitä putoo tanterelle

Suo ne kana-

perehelle.

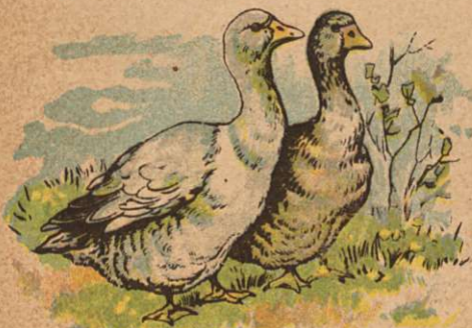
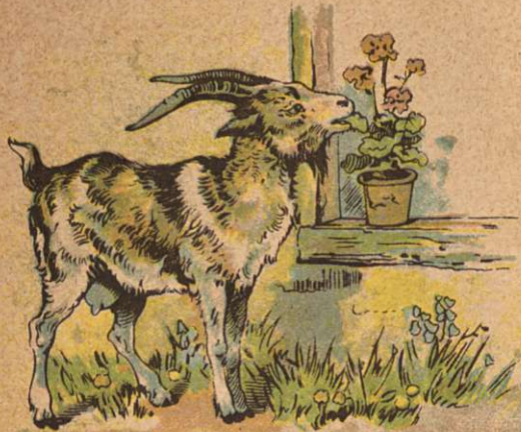
Ei se vuohi katso kauneutta
Eikä säästä kukan ihanuutta;
Akkuna kun sattui avoimeksi
Ahne vuohi heti tämän keksi,
Siihen juoksi heti sarvinensa,
Kukan lehdet popsi poskehensa.

Minne hanhiset astuskelee,

Takajalkaiset tallustelee?

Kun noin nokka on nojollansa

Kaula kummasti kurollansa.

Armas Suomenmaa.

Kun kevät kukkalaumal-
lansa

Pois talven meiltä kar-
koittaa,

Kun taivas kultaloistos-
sansa

Ja leuto päivä helottaa,
Kun käki kuusissamme
kukkuu

Ja leivo luonnon iloittaa,
Niin rinta riemuellen
hehkuu

Waan sulle, sulle armas
Suomenmaa!

On syyskin raitis Pohjo-
lamme,

Ja talvi luonnon kaunis-
taa,

Kun lumikuuset kukkii
maamme

Ja Pohja liehuin leimuaa,
Ja vaikka kylmä raivoin
riehuu

Ja aallot kahleihinsa saa,
Niin suonissamme veri
kiehuu

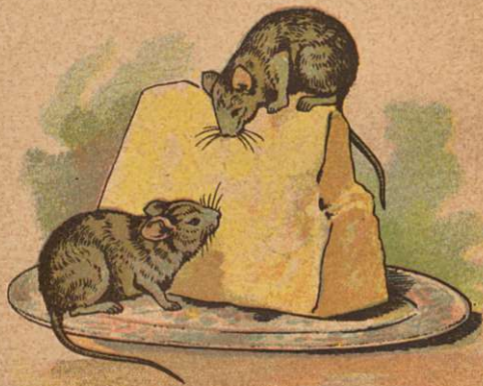
Waan sulle, sulle armas
Suomenmaa!

Lintu laulaa ihanasti,
Lentäköhön vapahasti,
Siksi en mä milloinkaan
Laululinnun poikaa ota
Enkä tee mä muutoin-
kaan

Sille mitään turmiota.

Apina aina matkii
Ihmisten töitä juuri,
Nyt viiniä hän latkii,
Kuin juoppo renttu suuri.

Hautomaan

Muniaan

Pikku lintu kiirehtää;
Kohta pesäss' poikaset
Siivettömät, hentoset,
Ruokaa huutaa piipittää.

No nytkös hiirillä on
herkkupäivät,
Kun juuston löysivät nuo
ahneet räivät,
Waan varokaapas varkaat
kinttujanne,
Kun kissa virkku saapuu
niskahanne!

Sanat
sovitellut K. Killinen.

Kuopiossa U. W. Telén & Co.
kustannuksella.